

Diễn văn của luật sư George Graham Vest tại phiên tòa xử vụ kiện hàng xóm làm chết con chó của thân chủ, được phóng viên William Safire báo New York Times bình chọn là hay nhất trong các bài diễn văn trên thế giới trong 1000 năm qua..

Thưa quý ngài hội thẩm, Người bạn không tính toán mà con người có được trên thế giới này có thể mất ngày nào đó hóa ra kẻ thù chung lớn nhất của chúng ta. Con cái mà ta nuôi dưỡng với tình yêu thương hết mực rồi cũng có thể sẽ là một lũ vô nhân. Nhưng người bạn tốt nhất mà người ta gọi là người bạn tốt nhất và danh dự có thể trở thành kẻ phản bội, phản bội lòng tin cậy và sự trung thành. Tiếc bực mà con người có được rồi sẽ mất đi, thậm chí còn luôn mất đi đúng vào lúc ta cần nó nhất. Tiếng tăm của con người cũng có thể tiêu tan trong phút chốc bởi một hành động tồi tệ.

Nhưng kẻ phản bội tôn vinh ta khi ta thành đạt, có thể sẽ là những kẻ ném đá vào ta khi ta sa cơ lỵ nạn. Duy có một người bạn không vô ích mà con người có thể có trong thế giới ích kỷ này, người bạn không bao giờ bội rẫy ta, không bao giờ vô nhân hay tráo trở, đó là chú chó của ta. Nó luôn ở bên cạnh ta trong những lúc phú quý cũng như bần hàn, khi khẻ mạnh cũng như lúc đau ốm.

Một người bạn không tính toán

Tác Giả: Saigon Echo số u t m

Thứ Bảy, 11 Tháng 2 Năm 2012 00:40

Nó ngồi yên trên nền đất lạnh dù gió đông giá rét hay bão tuyết từ vùi lấp, miễn sao được cún kò bên cạnh. Nó hôn bàn tay ta dù khi ta không còn thức ăn cho nó. Nó liếm vết thối ngấm của ta và nhúng vết troxy xẫm màu mà ta phải hít thở khi va chạm với cuống đời bạn tàn này. Nó canh gác cún của ta như thể ta là một ông hoàng, dù ta có là một gã ăn mày.

Dù khi ta đã tán gia bại sản, thân bại danh liệt thì vẫn còn chú chó trung thành với tình yêu nó dành cho ta như thái độ ngạo trên bầu trời. Nếu chúng may mắn phần hơn ta ngoài rìa xã hội, không bị nê, không nếm thì chú chó trung thành chỉ xin ta một ân huệ là cho nó được đi ngang hàng, cho nó được bạn với ta trước nguy hiểm, giúp ta chống lại kẻ thù...

Và khi trò đời hiểm, thên chết đến róc rách phần hơn ta đi, để lại thân xác ta trong lòng đất lạnh, thì khi ấy, lúc tắt thở thân bằng gia quyến đã phải tay sau nắm đất cuống cùng và quay đi để sống tiếp cuộc đời của họ, vẫn còn bên nắm của ta - chú chó cao thượng ngấm ngấm gặm giũa hai chân trước, đôi mắt trắng buồm vẫn mở to cảnh giác, trung thành và trung thực ngay cả khi ta đã đi vào cõi hư vô!**